

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Quibus oblationes debeantur? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vtrum solum sacerdotibus debeantur oblationes?
Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod oblationes non solum sacerdotibus debeantur. Inter oblationes enim præcipue videmus esse, que hostiarum sacrificijs deputantur. Sed ea quæ pauperibus dantur, in Scripturis hostia dicuntur, secundum illud Hebr. vlt. Beneficentia, & communionis nolite obliuisci: talibus enim hostijs promeretur Deus. Ergo multo magis oblationes pauperibus debentur.

¶ 2. Præterea, In multis parochijs monachi de oblationibus partem habent. Alia autem est cura clericorum, alia monachorum, ut Hierony. * dicit. Ergo non solum sacerdotibus oblationes debentur, laude vi
*ad Helio
 dorum de
 laude vi
 ta solita-
 ria, à ms.
 to. 1.*

¶ 3. Præterea, Laici de voluntate Ecclesie emunt oblationes, ut panes & huiusmodi. Sed non nisi, ut hæc in suos vius conuantant. Ergo oblationes possunt etiam ad laicos pertinere.

S E D contra est, quod dicit Canon Damasi Pa-
 pg, & habetur 10.* quæst. 1. Oblationes quæ intia-
 sanctam Ecclesiam offeruntur, tantummodo sacer-
 doribus, qui quotidie domino seruire videntur, licet
 comedere & habere: quia in veteri testamento pro-
 hibuit Dominus panes sanctos comedere filiis Israel,
 nisi tantummodo Aaron & filii eius.

RESPONDEO dicendum, quod sacerdos quodammodo constituitur sequester, & medius inter populi & Deum, sicut de Moyse legitur Deut. 5. Et ideo ad eum pertinet diuina dogmata & sacramenta exhibere populo. Et iterum ea, quæ sunt populi, puta preces & sacrificia & oblationes per eum Domino debent exhiberi, secundum illud Apost. ad Heb. 5. Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in his, quæ sunt ad Deum, ut offrebat dona & sacrificia pro peccatis. Et ideo oblationes, quæ à populo, Deo exhibentur, ad sacerdotes pertinent, non solum ut eas in suos vius conuantant, verum etiam ut fideliter eas dispensent. Partim qui-

dem expendendo eas in his quæ pertinent ad cultū diuinum. Partim verò in his, quæ pertinent ad proprium vietum: quia qui altari deseruiunt, cùm altari participant, vt dicitur 1. ad Corin. 9. Partim etiam in vslis pauperum, qui sunt, quantum fieri potest, de rebus ecclesiæ sustentandi: quia & Dominus in vsum pauperum loculos habebat, vt Hieronym.* dicit su-

per Matth.

Ad primum ergo dicendum, quod ea quæ pauperibus dantur, sicut non propriè sunt sacrificia, dicuntur tamen sacrificia in quantum eis dantur propter Deum: ita etiam secundum eandem rationē oblationes dici possunt: tamen non propriè dictæ, quia non immediate Deo offeruntur. Oblationes verò propriè dictæ in vsum pauperum cedunt, non per dispensationem offerentium: sed per dispensationem sacerdotū.

Ad secundum dicendum, quod monachi, siue alij religiosi possunt oblationes recipere tripliciter. Vno modo sicut pauperes per dispensationem sacerdotis vel ordinationem Ecclesiæ. Alio modo si sint ministri altaris; & tunc possunt accipere oblationes sponte oblatis. Tertio modo si parochia sint eorum: & tunc ex debito possunt accipere oblationes, tanquam Ecclesiæ rectores.

Ad tertium dicendum, quod oblationes, postquam fuerint consecratæ, non possunt cedere in vsum laicorum: sicut vestimenta sacra. Et hoc modo intelligitur dictum * Damasi Papa. Illa verò quæ non sunt consecrata, possunt in vsum laicorum cedere. *citatu in arg. Sed contra.*

A R T I C . I I I .

Vtrum homo possit oblationes facere de omnibus rebus liceitate possessis?

AD tertium sic proceditur. Videtur qd non possit homo oblationes facere de omnibus rebus licite possessis. Quia secundum iura humana turpiter facit mercetrix in hoc, quod est mercetrix: non
Y 2 tamen

refertur.
simile 1.2
q. 1. c. ha
bebat. Ex
Hierony.
Mat. 17.
in f. t. 9.